

بررسی نقش مصالح تجدید پذیر در ایجاد معماری پایدار در ساختمان های مسکونی ایران

۱- آیدا ملکی گاوگانی ۲- حامد پویافر

۱. عضو هیئت علمی دانشگاه هنر اسلامی تبریز

۲. دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی جلفا، جلفا، ایران

hpfar@yahoo.com

چکیده :

انرژی یکی از اصلی ترین عوامل برای شکل گیری و پیشرفت جوامع صنعتی بوده و میزان دسترسی کشورها به منابع گوناگون انرژی نشانگر پیشرفت و قدرت سیاسی و اقتصادی آنان می باشد. قیمت بالای انرژی کشورها را بر آن داشته که برای جلوگیری از مصرف بی رویه و غیر بهینه انرژی و همچنین کاهش هزینه های تولید و افزایش رفاه عمومی، بهینه سازی مصرف انرژی را مدنظر قرار دهند. بهینه سازی مصرف انرژی در ساختمان علاوه بر مصرف انرژی در زمان تولید مصالح، مصرف انرژی در زمان بهره برداری را در بر می گیرد، از این رو متخصصین همواره در پی یافتن مصالحی مناسب جهت پائین آوردن مصرف انرژی در هنگام بهره برداری بوده اند. مسلماً استفاده از مواد و مصالح پایدار (تجدید پذیر) به میزان زیادی می تواند هم به لحاظ قابلیت استفاده مجدد در بنا، تجزیه و بازگشت به چرخه طبیعت، سازگاری با محیط زیست و نیز به لحاظ صرفه جویی در مصرف انرژی، جذب و ذخیره و بکارگیری انرژیهای طبیعی، راهکاری جهت برون رفت از این معضل باشد. و از آنجائیکه یکی از منابع مهم برای استخراج اصول معماری پایدار، ارزشهای پیدار نهفته در معماری سنتی هر منطقه است و کشور ایران نیز در این خصوص دارای منابع بسیا غنی می باشد. بنابراین در این مقاله سعی گردیده به جستجوی جنبه های کالبدی و محیطی موجود در این بناها (بالاخص مواد و مصالح ساختمانی پایدار استفاده شده در آنها) در اقلیم های چهارگانه پرداخته تا با بررسی و تحلیل آنها با توجه به خواص، نوع جنس و محل کاربریشان در بنا بتوانیم به نقش و کارکردشان در جذب، ذخیره و نگاهداشت انرژی های تجدید پذیر و در نهایت بکارگیری این انرژی در ساختمان دست یابیم.

کلیدواژه ها: انرژیهای تجدید پذیر، مصالح پایدار، معماری پایدار، ساختمانهای مسکونی